

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE STUDII EUROPENE

**Rolul sportului în definirea
identităților transnaționale.
Studiu de caz: Israelul**

Rezumatul Tezei de Doctorat

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT
Prof. Univ. Dr. Vasile Puscas

Student-doctorand
Efraim Zinger

CLUJ-NAPOCA
2016

Cuprins

INTRODUCERE.....	1
Obiectivele și scopul cercetării	1
Stadiul actual al cunoașterii	Error! Bookmark not defined.
Contextul cercetării. Studiu de caz: Israelul	2
Obiectivele cercetării.....	Error! Bookmark not defined.
Întrebările cercetării	Error! Bookmark not defined.
I. Sinteza literaturii de specialitate.....	4
I.1 Modelul vizual	6
II. METODOLOGIA CERCETĂRII.....	Error! Bookmark not defined.
II.1 Premise.....	7
Ipoteza cercetării	Error! Bookmark not defined.
Variabilele cercetării	Error! Bookmark not defined.
II.1.1 Paradigma cercetării: Cercetarea calitativă.....	8
II.2 Studiu de caz.....	9
II.3 Eșantionul de participanți și metoda de eșantionare	11
II.4 Instrumentele cercetării.....	12
II.5 Metodele de analiză a datelor – Analiza de conținut	12
II.6 Poziția cercetătorului.....	13
II.7 Considerații de ordin etic	13
III. REZULTATELE CERCETĂRII.....	Error! Bookmark not defined.
III.1 Rezultate referitoare la Întrebarea de cercetare nr. 1: În ce măsură influențează organizațiile sportive internaționale formarea identității naționale?	15
III.2 Rezultate desprinse pe baza interviurilor semi-structurate: Teme, categorii și rata recurenței	19
IV: CONCLUZII.....	21
IV.1 Concluzii de ordin practic.....	21
IV.2 Concluzii de ordin teoretic: Un nou construct pentru înțelegerea rolului pe care îl joacă sportul în definirea identității transnaționale	24
IV.3 Implicații practice și recomandări	28
IV.4 Limitele cercetării.....	29
IV.5 Contribuția prezentei cercetări la cunoaștere	29
IV.6 Direcții viitoare de cercetare	31
BIBLIOGRAPHY	33

INTRODUCERE

Obiectivele și scopul cercetării

Prezenta cercetare a căutat să examineze modul în care participarea țărilor în cadrul evenimentelor sportive internaționale influențează procesul definirii identității transnaționale a acestora, ca o componentă a identității lor naționale, urmărind și care este prețul pe care o anumită țară este dispusă să îl plătească, în ceea ce privește identitatea sa națională, pentru a fi acceptată sau pentru a-și menține prezența la evenimentele sportive internaționale, atât la nivel organizațional-funcțional, cât și la nivel simbolic-emoțional. În plus, prezentul studiu a urmărit să dezvolte un nou model care să explice formarea identității transnaționale în contextul participării la evenimente sportive internaționale, explorând și limitele flexibilității unui stat atunci când se confruntă cu un conflict permanent sau temporar între valorile sale naționale și valorile sportive internaționale.

Sportul servește ca teren de joc nu numai pentru sportivi, ci și pentru politicienii și liderii care se manifestă în arenele locale și internaționale. Pe parcursul secolului XX, sportul a dobândit treptat un loc semnificativ în domeniul relațiilor internaționale, cu precădere în al treilea trimestru al secolului XX, când a luat amploare procesul de globalizare și, odată cu acesta, evenimentele sportive internaționale, care, prin însăși natura lor, constituie o oglindă a acestui proces.

Stadiul actual al cunoașterii

În domeniul relațiilor internaționale au fost efectuate numeroase studii privind exploatarea evenimentelor sportive internaționale în scopul promovării de către state a intereselor de ordin politic în arena internațională. Exemplele includ: “Jocurile Olimpice naziste” organizate la Berlin în anul 1936, Jocurile Olimpice de la Moscova, din anul 1980, și de la Los Angeles, din anul 1984, precum și embargoul reciproc dintre SUA și URSS, dar și aspectele pozitive ale faimosului joc de Ping-Pong organizat la Beijing între echipa americană și cea chineză, care a marcat începutul unei noi ere în relațiile dintre cele două super-puteri. Prezentul studiu s-a concentrat pe un alt aspect al evenimentelor sportive internaționale, și anume pe influența acestora în procesul de definire a identității transnaționale a țărilor participante. Această influență este adesea în concordanță cu identitatea națională a țărilor

respective, dar alteori ea se află în conflict cu identitățile naționale sau cu modalitățile în care aceste țări înțeleg să-i facă față. Mai mult, cu toate că literatura de specialitate include studii privind rolul organizațiilor internaționale care acționează în domeniul politicii la nivel înalt (Hix, 2006), după știința noastră nu au fost efectuate studii similare în domeniul politicii “mărunte” (Kostakopoulou, 2006), unde sportul joacă un rol de seamă.

Contextul cercetării. Studiu de caz: Israelul

O dovadă interesantă privind importanța prezentului studiu constă în două exemple din vara anului 2015 și toamna anului 2015.

- **Problema identității religioase** – mai mulți jucători de fotbal au înaintat o petiție unui tribunal din Israel cerând ca jocurile de fotbal să nu se desfășoare în zilele de sâmbătă, pe motivul unei discriminări de ordin religios, întrucât aceasta ar împiedica persoanele religioase să participe la activități sportive. Problema este încă dezbătută în afara instanțelor, în încercarea de a ajunge la un compromis care să poată duce la un consens (*Zinger, 20/08/2015 Israel Hayom*).
- **Problema identității naționale** – într-o serie de competiții desfășurate în țările Golfului Persic – navigație, judo și badminton – atleții israelieni au fost nevoiți să concureze fără afișarea oricărei mărci de identificare națională, cum ar fi uniformele naționale sau drapelul național. Mai mult de atât, au fost obligați să evite să iasă în evidență scăzut și să își ascundă identitatea națională. Doi dintre atleții israelieni au câștigat medalii la concursul de judo, fiind nevoiți să stea pe podium sub drapelul Federației Internaționale de Judo, și nu sub drapelul israelian. Această problemă, care stârnește emoții vii în rândurile publicului israelian, este dezbătută în diverse forumuri, inclusiv la nivelul guvernului israelian, al organizațiilor sportive israeliene, și al organizațiilor sportive internaționale.

Israel se auto-definește ca Stat Evreiesc Democratic. În interiorul acestei definiții există o tensiune constantă între valorile liberale, valorile multi-naționale și valorile conservatoare-religioase-naționale. Prezentul studiu analizează modul în care se reflectă această tensiune la nivelul manifestării Israelului în arena sportivă internațională.

Din punct de vedere geografic, Israelul este situat în Asia, însă după ce a făcut parte din arena sportului asiatic până la momentul excluderii sale, în anul 1974, este stat membru în toate organizațiile sportive europene, de peste 20 de ani, participând la toate manifestările sportive europene. Data fiind unicitatea cazului israelian, prezentul studiu a examinat problema influenței și prețului, așa cum e descrisă mai sus. Evident, importanța cercetării propuse a constat în încercarea de a ajunge la o nouă înțelegere a acestei problematice, de natură să explice limitele acestor arene și flexibilitatea de care poate da dovadă un stat în încercarea de a face față unui conflict permanent sau specific între valorile sale naționale și valorile sportului, care sunt, în primul rând, transnaționale. Această nouă înțelegere poate servi ca instrument util în special factorilor de decizie și formatorilor de opinie din organizațiile internaționale și de la nivel statal.

Obiectivele cercetării

1. De a examina rolul sportului în definirea identităților transnaționale prin examinarea cazului israelian
2. De a examina nivelul de influență pe care o au organizațiile sportive internaționale asupra formării unei identități naționale
3. De a investiga în ce măsură poate afecta participarea unei țări la evenimentele sportive internaționale identitatea sa națională
4. De a explora relațiile dintre identitatea națională și identitatea transnațională în contextul participării țărilor la evenimentele sportive internaționale.

Întrebările cercetării

Principala întrebare adresată în prezenta cercetare:

Care este rolul sportului în definirea identităților transnaționale? (pe baza examinării unui studiu de caz: Israelul)

Întrebări secundare de cercetare:

1. În ce măsură influențează organizațiile sportive internaționale formarea unei identități naționale?
2. Este participarea unei țări la evenimente sportive internaționale de natură să-i

afecteze identitatea națională, și dacă da, cum?

1. Ce procese au loc între organizațiile sportive internaționale, care simbolizează identitatea transnațională, și asociațiilor sportive naționale și țările în care acestea operează, care simbolizează identitatea națională?

I. SINTEZA LITERATURII DE SPECIALITATE

Prezenta cercetare a examinat rolul sportului în definirea identității transnaționale, obiectivul său fiind acela de a investiga interacțiunile dintre, pe de o parte, Comitetul Olimpic Internațional, care se află la vârful piramidei organizațiilor sportive internaționale, și pe de altă parte, Comitetele Olimpice Naționale și guvernele din țările respective.

Prezenta cercetare se bazează pe următoarele principale teorii (într-o ordine cronologică):

- Constructivismul (Kenneth Waltz, 1979; Martha Finnemore, 1996; Alexander Wendt, 1999)
- Transnaționalismul (Karl Deutch, 1968)
- Funcționalismul (David Mitrany, 1965, 1975) & Neo-Funcționalismul (Haas, E. B. 1964)
- Realismul (Baylis, Smith & Owens, 2008)
- Liberalismul (Doyle, 1986)
- Idealismul (Weber, 2004)

În domeniul relațiilor internaționale, de la începuturile sale ca disciplină independentă, la începutul secolului XX, și până la finele acestui secol, teoriile dominante se refereau la stat ca la un jucător exclusiv. În pofida diferențelor dintre ele, aceste teorii s-au ocupat de sistemele statale și au identificat interesele statale ca factor principal și decisiv în relațiile internaționale. Constructivismul, adoptat pe scară largă, la finele secolului XX, pe fondul eșecului teoriilor tradiționale de a anticipa prăbușirea Uniunii Sovietice, a fost primul care a prezentat o arenă internațională formată din numeroși participanți, organizații internaționale fiind incluse aici alături de state, și evidențiind numeroase interese care se abat de la propriul interes al acestor state.

Mișcarea Olimpică și-a început activitatea într-un moment în care disciplina relațiilor internaționale era recunoscută ca disciplină academică independentă. Așa cum am detaliat mai sus, teoriile principale s-au reflectat în atitudinea actorilor internaționali în raport cu Mișcarea Olimpică și ambițiile și conduita acesteia. Principiile și valorile Mișcării Olimpice, care au fost stabilite de la început, au fost foarte mult influențate de teoriile Idealismului și Liberalismului. În timpul războiului rece și al dominației teoriilor Realismului, Jocurile Olimpice au servit drept teren de joc pentru super puteri. În tot acest timp, dominante erau teoriile care susțin rolul central al statului, Mișcarea Olimpică reprezentând un mijloc prin care statele au încercat să își promoveze obiectivele. Abia în ultimul trimestru al secolului XX au fost ușor date la o parte aceste teorii, în favoarea Constructivismului și Funcționalismului, care oferă mai mult spațiu de manevră organizațiilor internaționale. Comitetul Olimpic Internațional a realizat un salt uriaș, din momentul în care Liga Națiunilor nici măcar nu lua în seamă scrisoarea adresată acesteia de președintele IOC și până la momentul când organizația și sediul permanent al IOC se află la Națiunile Unite, existând o strânsă cooperare între cele două organizații într-o diversitate de domenii. Prin urmare, cadrul conceptual care susține prezenta cercetare cuprinde următoarele componente:

Universalismul, globalizarea și glocalizarea. Există doi factori cheie care au condus la globalizare – tehnologia, odată cu revoluția informatică și cu revoluția mass-media, și politica, odată cu destrămarea Uniunii Sovietice și căderea Cortinei de fier. Globalizarea are două caracteristici: translarea proceselor instituționale și evenimentelor de la nivel național la nivel regional sau global și transformarea sistemelor decizionale verticale/perpendiculare, cu un unic centru, clar reliefat, în sisteme orizontale, cu multiple centre. Globalizarea poate fi împărțită în trei domenii: economic, politic și cultural. Glocalizarea este rezultatul intersecțiilor dintre identitatea națională și cea supranațională. Glocalizarea reprezintă interfața dintre identitatea națională și identitatea transnațională. Este o întâlnire dinamică, în permanentă desfășurare, care permite protejarea elementelor locale prin participarea la procesele globale (Hargreaves, 1992; Robertson, 1993, 1995).

Identitatea națională și identitatea transnațională: identitatea națională este rezultatul direct al prezenței zilnice a unor componente ce reprezintă numitori comuni pentru toate persoanele care fac parte din același stat sau din aceeași națiune, cum ar fi

limba, contextul istoric, simbolurile naționale, iar prezența acestor componente se exprimă în domenii precum educația, cultura, media și sportul. Identitatea națională include identitatea colectivă și memoria colectivă (Spohn & Eder, 2003). Interacțiunea acesteia cu alte state și organizații internaționale, care s-a intensificat și s-a dezvoltat pe fondul răspândirii globalizării, a condus la fenomenul de spillover (Haas, 2008) și a ajutat la crearea unui sentiment de “pluralitate” care traversează frontierele și contribuie la nașterea Transnaționalismului (Deutch, 1968).

Sportul și Olimpismul: În prezentul studiu, ne-am sprijinit, în definirea sportului, pe scrierile lui Elias (1994), care a descris procesul de sportificare, și pe modelul propus de Guttmann (1979), care impune o distincție între diferite activități sportive. În accepțiunea Mișcării Olimpice, sportul, în toate formele sale, reprezintă un mod de viață și un mijloc de a crea o lume mai bună, în care Olimpismul să devină o ideologie insuflată la nivelul întregii omeniri (scrierile Baronului de Coubertin; Carta olimpică; Miller, 2012).

Cercetătorii au examinat relația dintre sport și relațiile internaționale, în general, și Jocurile Olimpice, în special (de ex. Levermore & Beacom, 2008; Hoberman, 1995; Jarvie, 2014; Johnson, 2009).

În cartea sa care a suscitată numeroase dezbateri, *Ciocnirea civilizațiilor și refacerea ordinii mondiale*, Huntington (1997) a fost printre primii care au subliniat relația dintre globalizare și sportul internațional, oferind unul dintre cele mai bune exemple de “glocalizare” (Bairner, 2001).

I.1 Modelul vizual

Așa cum este prezentat în sinteza literaturii de specialitate, sportul reprezintă un fenomen social ancorat în cultura locală și comunitară. De asemenea, sportul funcționează și în cadru statal, sub umbrela identității naționale, care uneori pendulează în privința influenței pe care o exercită sau care este exercitată asupra sa. Olimpismul este o concepție despre lume care crede în potențialul ideilor și valorilor universale de a crea o lume mai bună, instrumentul cel mai eficient al acesteia fiind sportul. Constituind cea mai mare organizație sportivă internațională, Mișcarea Olimpică este ajutată de crearea unei identități transnaționale, care este de natură să fie consolidată într-o eră a globalizării și a revoluției mass-media.

Figura 1 prezintă cadrul conceptual al lucrării.

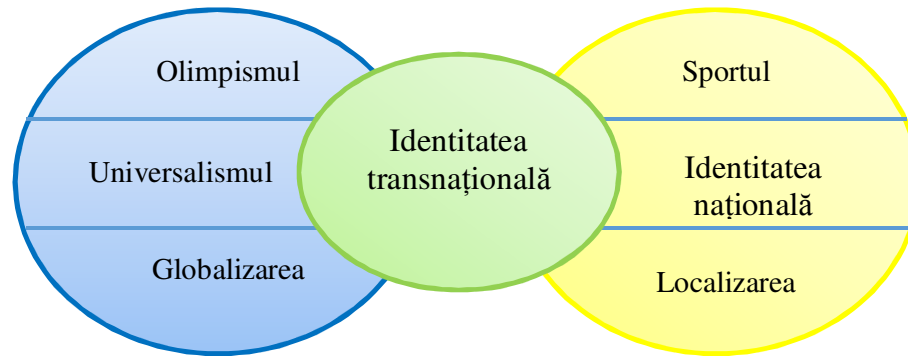

Figura 1: Rolul sportului în cadrul relațiilor internaționale

Modelul cadrului conceptual prezintă un proces bidirecțional. Sport este, pe de o parte, circumscris valorilor naționale ale societăților și țărilor în care se desfășoară, iar pe de altă parte, el face parte dintr-o mișcare internațională, care-și are propria sa identitate supranațională. Olimpismul reprezintă universalitatea, întrucât Mișcarea Olimpică este formată din organizații naționale, acestea nefiind influențate exclusiv de propriile lor valori, ci și de identitatea supranațională a acestora. Prin urmare, există un dialog permanent și continuu care influențează și definește identitatea transnațională, acest dialog realizându-se prin sport.

II. METODOLOGIA CERCETĂRII

II.1 Premise

Prezentul studiu a încercat să examineze în ce măsură afectează participarea țărilor în cadrul evenimentelor sportive internaționale identitatea transnațională a acestora, componenta generală “identității lor naționale” și care este “prețul” pe care o țară va fi dispusă să îl “plătească”, în ceea ce privește “identitatea sa națională”, pentru a fi acceptată sau pentru a-și menține prezența la evenimentele sportive internaționale, atât la nivel organizațional-funcțional, cât și la nivel simbolic-emoțional. Am încercat să dezvoltăm un model nou, care să explice formarea identității transnaționale în contextul participării la evenimente sportive internaționale. Modelul descrie “limitele” și “flexibilitatea” unui stat atunci când se confruntă cu un conflict permanent sau temporar între valorile sale naționale și valorile sportive transnaționale. Studiul a adoptat o abordare calitativă a cercetării, incluzând și o mică secțiune de cercetare

cantitativă.

Ipoteza cercetării

Va fi găsită o legătură între activitățile sportive desfășurate în contexte internaționale și componenta identității transnaționale a identității naționale a unei țări.

Variabilele cercetării

- Variabila explicativă sau variabila independentă (X): variabila independentă, reprezentată, în actuala cercetare, de identitatea transnațională, poate explica modificările (sau unele dintre ele) apărute la variabila dependentă, care în acest caz este identitatea națională israeliană (studiul nostru de caz).
- Variabila explicată sau variabila dependentă (Y): variabila dependentă este identitatea națională, care este influențată de identitatea transnațională.
- Variabila mediatore (X1): există un număr de variabile mediatore, cum ar fi mass-media scrise, digitalizate sau electronice, sau turismul de afaceri și de agrement. În prezenta cercetare, ne vom referi la organizațiile internaționale care reprezintă, grație valorilor și modelor operaționale ale acestora, valori transnaționale ca variabile mediatore, cu accent pe organizațiile sportive.
- Variabila de intervenție (X2): și aici există mai multe variabile de intervenție. În prezenta cercetare, vom analiza factorii care determină sau afectează activitatea țării (direct sau prin intermediul organizațiilor voluntare aflate sub jurisdicția sa) în cadrul organizațiilor sportive internaționale.

II.1.1 Paradigma cercetării: Cercetarea calitativă

Guba și Lincoln disting patru paradigme ale cercetării calitative: (1) pozitivistă (care utilizează instrumente de cercetare cantitativă); (2) post-pozitivistă; (3) teoretic-critică și (4) constructivistă (Lincoln & Guba, 1985). În cazul nostru, vom accepta recomandarea făcută de Shkedi (Shkedi, 2010, p.18), concentrându-ne pe două “super-paradigme” – calitativă și cantitativă – și pe unicitatea și caracteristicile acestora. Cele două super-paradigme vor fi prezentate schematic, în concordanță cu studiile lui Shkedi (2010), Collins & Hussey (2009), și Creswell (2009):

Pentru a rezuma această secțiune, prezentul studiu pune accentul pe caracteristicile abordării calitative, făcând referire la cele patru întrebări fundamentale, fiecare dintre acestea abordând un aspect diferit al ipotezelor cercetării, toate fiind interconectate de așa manieră încât răspunsul la fiecare dintre aceste întrebări afectează răspunsurile la celelalte întrebări (Shkedi, 2010 p. 36). Acest lucru se va realiza cu referire la obiectivele cercetării. A fost adăugată o mică secțiune cantitativă la rezultate pentru a demonstra numeric rata recurenței privind fiecare categorie care se desprinde din prezentul studiu.

II.2 Studiu de caz

În prezenta cercetare, întrebarea cercetării privește modul în care identitatea transnațională este influențată de activitățile organizațiilor internaționale, cu accent pe activitățile organizațiilor sportive. Cercetarea abordează evenimente și procese contemporane și nu necesită nici un control asupra comportamentului uman sau asupra evenimentelor descrise.

Impactul pe care îl are identitatea transnațională asupra identității naționale poate duce, în unele cazuri, la un conflict între cele două identități, impunând adesea necesitatea ca factorii de decizie din organizațiile internaționale și din țările respective să acționeze pentru a înțelege în profunzime procesele în cauză și “gradul de flexibilitate” de care dispun factorii decizionali. Considerăm că dată fiind unicitatea sa, detaliată în capitolele anterioare, Israelul poate fi folosit ca studiu de caz care să contribuie la această înțelegere de profunzime.

Reprezintă acest studiu de caz doar un caz în sine, sau este el o sursă pe care o putem folosi pentru a încerca să elucidăm un fenomen și a face afirmații de mai largă valabilitate? Literatura de specialitate a încercat să răspundă la această întrebare la modul extensiv, însă vom reține doar că în profida criticilor, există consensul că și atunci când cercetătorii examinează un proces unic, ei pot reliefa anumite caracteristici ale acestuia care pot fi generalizate (Lincoln & Denzin, 2005). Cu toate acestea, întrucât cercetarea calitativă se bazează în principal pe fenomene sociale de natură holistică, studiul de caz fiind un asemenea fenomen prin natura sa, este posibil ca acest lucru să afecteze gradul necesar de generalizare (Lincoln & Guba, 2005).

Astfel, cercetătorul are datoria de a-și folosi toate cunoștințele și competențele dobândite, rafinându-și abilitățile de conștientizare și de observare.

Tabelul 1: Designul cercetării

	Obiectiv	Instrument	Eșantion de participanți
Etapa 1	Culegerea de date și informații, informații de fond și din cercetarea academică, cărți, reviste, articole, articole de știri și protocoale, ca bază pentru interviurile realizate cu eșantionul de participanți	Analiza de conținut: cărți, studii, protocoale, publicații	
Etapa 2	Culegerea de informații de la eșantionul de participanți cu privire la întrebările formulate în prezentul studiu	Interviuri și chestionare focalizate, dacă sunt necesare	Vom începe cu “factorii de decizie” de grup, apoi vom trece la “utilizatorii” și vom termina cu “factorii de influență”
Etapa 3	Integrarea și triangulația datelor și rezultatelor obținute de la eșantionul de participanți	Analiza de conținut	

II.3 Eșantionul de participanți și metoda de eșantionare

Abordarea cercetării cantitative utilizează un eșantion aleatoriu/reprezentativ. Pentru ca eșantionul să se califice ca atare, acesta trebuie să includă numeroși participanți selectați la întâmplare, de așa manieră încât rezultatele să permită generalizarea. În schimb, în cercetarea calitativă se preferă un eșantion selectat intenționat, cuprinzând un număr mic de subiecți care să reprezintă cel mai bine populația din cadrul căreia au fost selectați, și care să dețină cheia înțelegerii fenomenului studiat (Mason, 1996).

În prezenta cercetare eșantionul a inclus 20-30 de participanți, împărțiți în trei grupe: “factorii de decizie”, “factorii de influență” și “utilizatorii”.

“Factorii de decizie” sunt (1) israelieni care ocupă poziții de top în ierarhia organizațiilor sportive internaționale, cum ar fi membri ai Consiliului Mișcării

Olimpice și asociațiile sportive europene și internaționale; (2) foști și actuali președinți ai asociațiilor și organizațiilor sportive din Israel; (3) înalți funcționari din Guvernul israelian, ale căror activități sunt legate de sport: Miniștrii ai Sportului și Educației, Miniștrii ai Afacerilor Externe, precum și înalți oficiali; Președintele Comitetului Educației și Sportului din Knesset și șefi ai autorităților locale, care sunt interesați și conștienți de importanța sportului.

“Factorii de influență” sunt (1) membrii mass-media din domeniul sportiv; (2) profesori universitari a căror activitate se referă la aspecte relevante pentru prezentul studiu

“Utilizatorii” sunt (1) sportivi și antrenori de mare renume care au participat la competiții sportive internaționale majore, cum ar fi Jocurile Olimpice și Campionatele Mondiale și Europene.

II.4 Instrumentele cercetării

Întrucât eșantionul de participanți din cercetare cuprinde respondenți cu experiență, cu un discurs foarte reprezentativ, care ar putea oferi informații de mare valoare bazate pe experiența acestora sau pozițiile deținute, cel mai bun instrument de cercetare în prezenta cercetare a fost interviul semi-structurat, față la față. Pentru a suplimenta informațiile și a le valida, precum și pentru a obține informații care este nu “filtrate“, am folosit, de asemenea, și documente și rapoarte mass-media.

II.5 Metodele de analiză a datelor – Analiza de conținut

Analiza datelor reprezintă procesul de organizare și structurare a tuturor informațiilor culese și înțelegerea semnificației acestora, pe categorii, process bazat pe interrelaționarea datelor care descriu unul și același fenomen. Distribuția pe categorii se face prin compararea unor diferite informații în încercarea de a găsi anumite asemănări între acestea. Categoriile vizează două aspecte: (1) intern – se referă la semnificația datelor, și (2) extern – se referă la alte categorii și perspective conceptuale. Perspectiva conceptuală este importantă pentru analiza datelor, întrucât ea se bazează pe capacitatea cercetătorului de a observa datele în profunzimea analitică a acestora. Acest proces de observație poate fi afectat de prejudecăți firești, care incumbă însă asupra calității cercetării. Aici trebuie făcut apel la literatura

academică, reprezentând un factor de echilibru, așa cum va fi discutată în secțiunea următoare. Nu în cele din urmă, o măsurare a ratei de recurență a fost adăugată la fiecare categorie pentru a consolida încrederea în rezultate.

II.6 Poziția cercetătorului

Până de curând, am ocupat funcția de secretar general al Comitetului Olimpic Israelian timp de douăzeci de ani, începând din anul 1995. În anul 2001 am fost desemnat să mă alătur executivului organizației Comitetelor Olimpice Europene, reprezentând 50 de Comitete Olimpice Naționale. În anul 2005 și, mai târziu, în 2009 și în 2013 am fost reales în această poziție. În tot acest răstimp am condus comitetele responsabile pentru Jocurile Tineretului European, Jocurile Olimpice, Sport și Mediu. Am fost activ în domeniul sportului și al mediului, ca membru al Comitetului Olimpic Internațional, cu începere din anul 2010.

Ca parte a activității mele în aceste poziții, am avut privilegiul de a mă familiariza cu procesele decizionale și metodele de muncă din cele mai importante organizații din cadrul Mișcării Olimpice, precum și cu principalii decidenți din aceste organizații. Sunt, de asemenea, familiarizat cu marea majoritate a eșantionului de participanți, pentru care și împreună cu care am lucrat, la diferite niveluri de afiliere și intensitate, pe parcursul ultimilor ani.

Am încercat să minimizez dezavantajul potențial creat de lipsa mea de obiectivitate și de implicare în problemă utilizând instrumentele pe care le-am detaliat pe parcursul întregului capitol și, mai ales, prin transparență și auto-critică. Cu toate acestea, am profitat și mi-am folosit experiența și cunoștințele din domeniul de studiu în scopul de a maximiza capacitățile instrumentului ”uman de cercetare,” așa cum a fost acesta descris de Lincoln și Guba (1985), instrument care este capabil să prelucreze informațiile din momentul în care acestea devin disponibile, pentru a specula la adresa lor și pentru a testa ipotezele cu factorii relevanți în contextele în care aceștia își fac apariția.

II.7 Considerații de ordin etic

În prezenta cercetare am adoptat considerente etice stricte. Contractul ”ascuns” se referă la chestiuni de încredere reciprocă: subiectul va coopera benevol și cu mintea

deschisă, răspunsurile sale vor reflecta adevărul său, opiniile și valorile sale, subliniind importanța lucrurilor așa cum le vede. Cercetătorul va respecta subiectul și povestea sa și nu va adopta o atitudine jignitoare sau condescendentă, prezentând situația de o manieră obiectivă și corectă.

Contractul “fățiș” evidențiază câteva principii-cheie ale codurilor etice:

- Obținerea consimțământului participanților
- Protejarea materialelor confidențiale
- Protecția participanților împotriva oricăror consecințe negative care pot fi cauzate de participarea la cercetare

Lieblich (2008) discută contractul “fățiș” sau “consimțământul informat”, cum îl numește, în opt secțiuni care trebuie să fie exprimate într-un contract real, semnat de cercetător și de participant înainte de demararea studiului:

1. O declarație privind scopul studiului;
2. Detalii ale întâlnirilor, locația și durata acestora, și ce vor presupune acestea
3. O declarație care îi conferă participantului dreptul de a-și încheia participarea la studiu în orice moment, fără atragerea vreunor consecințe negative;
4. Obținerea consimțământului scris al participantului în vederea înregistrării interviurilor, stipulându-se și condițiile în care acestea vor fi utilizate;
5. Asigurarea confidențialității și anonimatului, declarând măsurile luate în acest scop;
6. Oferirea unei evaluări a contribuției pe care cercetarea este preconizată să o aducă, alături de riscurile publicării datelor (pot fi generate controverse);
7. Furnizarea de informații despre cadrul în care se realizează cercetarea;
8. Punerea accentului pe nevoia de a obține de la participant o declarație semnată conform căreia a citit formularul, a primit o explicație și și-a dat consimțământul să participe la studiu.

Firește, prezentul studiu a fost realizat pe baza aderării noastre, în cel mai bun mod posibil, la toate regulile de etică detaliate în acest capitol.

III. REZULTATELE CERCETĂRII

III.1 Rezultate referitoare la Întrebarea de cercetare nr. 1:

În ce măsură influențează organizațiile sportive internaționale formarea identității naționale?

Analiza documentelor

Analizarea și compararea valorilor Comitetului Olimpic Internațional (reprezentând valorile transnaționale) și ale Israelului (reprezentând valorile naționale) s-a axat pe două documente fundamentale ale acestor organisme – Carta olimpică (Olympic.org>Documents/2/2015) și Declarația de independență a Statului Israel.

Carta olimpică a fost publicată în 1908 sub denumirea “ **Annuaire du Comité Internațional Olympique**” (Linii directoare pentru Comitetul Olimpic Internațional), desi anumite secțiuni fuseseră scrise de către fondatorul Jocurilor Olimpice, baronul Pierre de Coubertin, în 1898 (Olympic.org>Documents/2/2015). Documentul este cunoscut sub numele său actual din anul 1978 și ultima versiune a Cartei a fost publicată în septembrie 2013. În decembrie 2014, Comitetul Olimpic Internațional (IOC) a adoptat “Agenda 2020”, care include trimiterea la valorile Mișcării Olimpice (Ibid), cazul noilor aspecte privind valorile olimpice fiind prezentat aici.

Carta olimpică are trei obiective principale, așa cum este detaliat în introducerea la Cartă:

- Stabilirea principiilor și valorilor fundamentale ale Olimpismului
- Constituirea fundamentelor juridice ale IOC
- Definirea drepturilor și obligațiilor celor trei organisme centrale ale Mișcării Olimpice – IOC, federațiile sportive internaționale și Comitetele Olimpice Naționale.

Declarația de independență este un document care anunță constituirea statului Israel. **Declarația de independență** este denumirea sa acceptată, însă titlul său oficial este “Declarația de înființare a Statului Israel”. Sub acest nume, documentul a fost publicat imediat după citirea sa de către David Ben-Gurion (Prim-Ministru al Israelului), în cadrul ceremoniei organizate vineri 14 mai 1948 la 16:00, cu 8 ore înainte de finalizarea mandatului britanic în Israel. Așa cum a decretat Înalta Curte de Justiție în octombrie 1948, în absența unei Constituții israeliene, acest document exprimă “dorința națiunii” și crezul său (Knesset.gov.il/ accesat 05. 05. 2014).

Peste ani, Knessetul a introdus 13 legi fundamentale, dintre care primul a fost legiferat pe 12 februarie 1958 și ultimul a fost legiferat în martie 1992. Aceste legi privesc structura și bazele autorităților legislative, executive și judiciare, cu excepția trei legi: Legea fundamentală: Ierusalimul ca și capitală a Statului Israel (30 iulie 1980), Legea fundamentală: Libertatea de alegere a ocupației (3 martie 1992) și Legea fundamentală: Demnitatea umană și libertatea (17 martie 1992).

Declarația de independență poate fi împărțită în patru părți:

- Partea istorică – o justificare a dreptului poporului evreu de a avea un stat al său, în Țara Israelului;
- Partea practică – declarația de înființare a statului și a instituțiilor sale de guvernământ;
- Partea declarativă– caracterul și valorile statului;
- Declarația de intenție privind națiunile lumii.

Tabelul 2: Compararea valorilor transnaționale ale IOC și valorilor transnaționale și naționale din Declarația de independență a Statului Israel

Carta olimpică IOC	Declarația de independență a Statului Israel	
Valori transnaționale	Transnaționale	Naționale
Universalism	Instituțiile fondate pe libertate, dreptate și pace	Patrie națională pentru poporul evreu
Absența discriminării (pe criterii de rasă, religie, politică, gen)	Drepturi sociale și politice egale pentru toți cetățenii, indiferent de religie, rasă sau sex	După cum se vede în viziunile profetilor evrei
Autonomie	Libertatea religioasă, de conștiință, limbă de educație, cultură	Deschiderea privind imigrația evreiască
Alegeri libere	Respectarea Cartei Națiunilor Unite	Ierusalimul drept capitală a Israelului (Legea fundamentală)
Solidaritate și prietenie Demnitate umană Societate pașnică Agenda 2020 Durabilitate Egalitatea sexelor Buna guvernare	Libertatea de muncă (Legea fundamentală) Drepturile omului și libertatea (Legea fundamentală)	Apărător al păcii și dreptului de a exista

Mai jos sunt citate fragmente selectate din Declarația de independență (Guvernul interimar al Israelului, document oficial nr. 1, Tel Aviv, 5 Iyar 5708, 14 mai 1948, p. 1), care subliniază legătura dintre valorile naționale și transnaționale instituite de Statul israelian: “Țara Israelului a fost locul nașterii poporului evreu. Aici s-a format identitatea sa spirituală, religioasă și națională” și, în consecință, caracterul și valorile țării noastre vor fi:

“Statul Israel va fi deschis imigrării tuturor evreilor din toate țările în care s-au răspândit” (Statul Israel).

“se va baza pe preceptele libertății, dreptății și păcii propovăduite de Profeții Evrei” (statul israelian și democrația).

“va promova dezvoltarea țării în folosul tuturor locuitorilor săi, va susține deplina egalitate socială și politică a tuturor locuitorilor săi, fără deosebire de rasă, credință sau sex; va garanta deplina libertate de conștiință, religie, educație și cultură”(țară democratică).

“se va dedica principiilor cuprinse în Carta Națiunilor Unite” (respectarea deciziilor UN).

La o analiză comparativă a valorilor instituite de IOC și de Statul Israel, se pare că ambele enumeră o lungă listă de valori bazate pe libertate, egalitate și independență, precum și pe principiile democratice și pe separația între autorități, valori care pot fi definite drept transnaționale.

Printre valorile instituite de Statul Israel putem identifica trei valori unice: baza religioasă (profeții evrei), baza națională (poporul evreu revenind la patrie și apărându-și dreptul său de a exista), toate acestea fiind în plus față de valorile cetățenești împărtășite cu Mișcarea Olimpică.

În acest sens vom examina, împreună cu eșantionul de participanți, gradul de flexibilitate a celor două organisme care se ocupă cu problema valorilor naționale ale Israelului, precum și gradul de flexibilitate al valorilor lor comune, transnaționale, la nivel declarativ, cel puțin.

Cu toate acestea, este posibil ca în practică să existe circumstanțe care să atragă diferite interpretări sau abateri de la o anumită valoare națională.

Așa cum se arată în documentul de înființare, Comitetul Olimpic Israelian este un organism ambiguu. Acesta trebuie să funcționeze în conformitate cu Carta olimpică, orice abatere de la aceasta putând duce la expulzarea sa din organizație. Cu toate acestea, în calitatea sa de organizație israeliană, Comitetul Olimpic Israelian trebuie să funcționeze în conformitate cu legile Statului Israel și să acționeze conform valorilor acceptate în societatea israeliană. Ca atare, vom examina, gradul de

flexibilitate a IOC în conduita sa față de Comitetul israelian și guvernanta sa.

III.2 Rezultate desprinse pe baza interviurilor semi-structurate:

Teme, categorii și rata recurenței

Întrebarea de cercetare no. 1:

Tabelul 3: Teme desprinse din prima întrebare de cercetare

IOC, pe baza valorilor transnaționale, este un jucător activ și exercită influență asupra relațiilor internaționale					
Categorii	Valori universale	Valori sportive	Lipsa valorilor	Jucător important	Jucător periferic
Rata recurenței	72%	84%	24%	45%	32%

Tabelul 3 prezintă influența evenimentelor sportive asupra definirii identității transnaționale:

1. Federația Internațională de Fotbal (FIFA) și Comitetul Olimpic Internațional (IOC) sunt jucători legitimi în arena internațională. Am văzut acest lucru în raport cu oameni situați în poziții cheie din afara lumii sportului, cum ar fi Secretarul General al ONU, Directorul General al Biroului Primului Ministru și chiar în declarația unui fost ministru.
2. În Israel și în special sistemul sportiv israelian, există o percepție unică în ceea ce privește importanța și statutul IOC în arena internațională.
3. Trebuie acordată atenție cuvintelor unui înalt oficial al IOC, care definește valorile organizației internaționale drept “valori occidentale”. Aceasta va ajuta la înțelegerea interfaței dintre valorile transnaționale și identitatea națională în cadrul activităților Mișcării Olimpice comparativ cu diferite țări și comitete și cele 205 Comitete Olimpice Naționale.

Întrebarea de cercetare nr. 2:

Table 4: Teme desprinse din a doua întrebare de cercetare

Valorile și identitatea israeliană						
Categorii	Valorile cu o puternică influență asupra identității israeliene		Valorile cu o influență medie asupra identității israeliene		Valorile cu o influență slabă asupra identității israeliene	
Sub-Categorii	Dreptul la autoapărare	Religia	Ierusalimul ca valoare națională	Symbolismul Zilei de Comemorare a Holocaustului	Autonomia Civilă	Universalitatea
Rata recurenței	72%	72%	24%	64%	64%	68%
Aspecte privind participarea la competițiile sportive internaționale						
Categorii	Emoționale / Mentale		Functionale / Practice			
Rata recurenței	48%		48%			

Întrebarea de cercetare nr. 3:

Tabelul 5: Atitudini – valori conflictuale .4

Atitudini – valori conflictuale			
Categorii	Înțelegerea realității	Flexibilitatea Acțiunilor	Efectul Rezultat
Rata recurenței	64%	72%	68%

Tabelul 6: Rezultatele desprinse din întrebarea de cercetare nr. 3: atitudini și valori conflictuale

Categorია	Mărturii	Rata recurenței
Înțelegerea realității	<p><i>"Mișcarea olimpică nu este acolo pentru a schimba societățile, nu putem schimba lumea, din păcate, dar tot ce am făcut a fost să folosim instrumentele pe care le avem la îndemână" (Oficial IOC)</i></p> <p><i>"Nu putem să uităm că relaționăm cu societăți guvernate de politica specifică a fiecărei țări" (Oficial IOC)</i></p> <p><i>"Suntem o organizație bazată pe naționalism. Steag, imn. Imnul stindardului. În cazul în care fiecare delegație ar intra pe stadionul olimpic purtând steagul olimpic, nu știu cât de mult am supraviețui "(membru IOC)</i></p> <p><i>"Dacă vrei să fii parte dintr-o organizație internațională, trebuie să te conformezi normelor mondiale" (jucător olimpic de tenis)</i></p> <p><i>"Pe de o parte, trebuie să cântărești interesele naționale și, pe de altă parte, trebuie să iei în considerare beneficiile sportivilor" (Prim Ministru și fost atlet olimpic)</i></p>	64%

IV: CONCLUZII

IV.1 Concluzii de ordin practic

Concluziile desprinse din prezenta cercetare se bazează pe rezultatele obținute pe baza instrumentelor de cercetare și literaturii de specialitate. În pofida progreselor considerabile din zonă de la începutul secolului XXI, se menține scepticismul privind rolul sportului și organizațiilor sportive ca domenii de cercetare "serioase" și "legitime" în sfera relațiilor internaționale. Concluziile sunt, de asemenea, bazate pe recunoașterea faptului că este imposibil să se ignore prezența, influența și rolul celor două principale organizații sportive internaționale – Federația Internațională de Fotbal

(FIFA) și Comitetul Olimpic Internațional (IOC) – în arena internațională. Pentru prezenta cercetare, Mișcarea Olimpică este singura organizație sportivă internațională care îndeplinește toate criteriile necesare pentru a i se acorda statutul de jucător legitim, cu influență în arena relațiilor interne. Importanța acestei declarații este aceea că oferă validitate științifică recursului la Comitetul Olimpic Internațional ca organizație sportive internațională ce poate funcționa ca “test de turnesol” pentru examinarea influenței pe care o poate exercita apartenența la organizațiile sportive internaționale asupra identității naționale în raport cu valorile transnaționale.

Concluziile desprinse din cercetare demonstrează că identitatea transnațională a Mișcării Olimpice este ancorată în cultura vest-europeană de la finele secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, puterea sa derivând din faptul că ea reprezintă factorul cheie în derularea Jocurilor Olimpice. Aceste jocuri sunt percepute ca fiind cel mai important eveniment sportiv internațional, influența sa extinzându-se dincolo de aceea a sportului în sine. Cu alte cuvinte, concluzia este că numai o organizație cu valori transnaționale care se străduiește, prin activitățile sale, să educe societatea umană în conformitate cu valorile sale și să influențeze, astfel, identitățile naționale ale membrilor săi, corespunde definiției unui jucător în arena internațională. Se poate afirma că identitatea transnațională este definită pe baza legitimității sale în arena internațională, caracterizată prin Mișcarea Olimpică. În plus, identitatea transnațională este formulată pe baza globalizării economice și puterii politice și economice atribuite Mișcării Olimpice, în pofida diferențelor de opinie cu privire la natura și influența acesteia.

Sursele adunate pentru prezentul studiu arată un lucru: Comitetul Olimpic Internațional este conștient de diferențele culturale care caracterizează societățile în care funcționează cele 205 Comitete Olimpice Naționale și desfășoară un proces de învățare și sensibilizare în raport cu diferențele culturale. Rezultatele acestui proces sunt exprimate într-o prioritizare a valorilor și o abordare politică de tip soft, în care nu există dorința de a renunța la unele valori universale pentru a maximiza participarea la Jocuri. Este de asemenea posibil să conchidem, pe baza cercetării, că se întreprinde, din partea Comitetului Olimpic Internațional, un efort mare pentru a-și menține valorile cât mai mult timp posibil și pentru a putea opera pe baza înțelegerii faptului că trebuie să permită valorilor naționale să fie exprimate pentru a permite cât mai multor țări să participe la jocuri. Cu alte cuvinte, procesele de includere și de

asimilare reciprocă, precum și sensibilitatea culturală în raport cu identitățile naționale și transnaționale sunt create prin interacțiuni mutuale. Prin urmare, este posibil să afirmăm transnaționalitatea, la interfața sa cu identitatea națională, este definită prin menținerea principiului universalității și a dreptului de a participa la sport și de a face parte din familia olimpicilor. În plus, participarea cât mai multor țări este ceea ce validează existența Mișcării Olimpice. Aceasta creează reciprocitate și sensibilizare culturală, care pot susține atât Mișcarea Olimpică cu valorile sale occidentale, cât și țările care participă la jocuri, cu valorile lor naționale și culturale atât de diverse.

Astfel, cercetarea relevă faptul că participarea la evenimentele sportive internaționale și, în special, la Jocurile Olimpice este importantă pentru o țară, atât din punct de vedere practic/funcțional, ca o etapă în dezvoltarea și consolidarea relațiilor diplomatice și de îmbunătățire a statutului internațional și a imaginii sale, precum și din punct de vedere moral, prin contribuția la identitatea și mândria națională. Această participare este însoțită de înțelegerea că valorile naționale ale unei țări vor fi expuse și influențate de valorile transnaționale ale Mișcării Olimpice.

În cazul Israelului, prezenta cercetare arată că participarea la evenimente sportive internaționale este o sursă de mândrie, în special în cazul în care rezultatele sunt victorioase, și ca formează o influență pozitivă asupra imaginii societății israeliene în arena internațională. Capacitatea guvernului de a folosi această influență pozitivă pentru promovarea sau îmbunătățirea statutului Israelului în contextul relațiilor internaționale este o consecință directă a politicii sale de ansamblu. În plus, identitatea israeliană poate fi împărțită pe două niveluri: identitatea colectivă, inclusiv componente ale identității civile și suverane, și memoria colectivă, inclusiv componente ale identității naționale și religioase. Această identitate la nivel statal cuprinde o componentă religioasă, o componentă național-culturală, o componentă suverană și o componentă civilă.

Din analiza de caz pe situația Statului Israelian, concluzia ce se desprinde este aceea că identitatea transnațională are o influență mult mai mare asupra componentei civile, ca urmare a similitudinii / compatibilității care există între componenta civilă israeliană și valorile Mișcării Olimpice; toate acest lucruri se întâmplă prin clarificarea componentei naționale, care este mult mai puternică în structura identitară israeliană, întrucât componenta religioasă este cea mai sensibilă. Influența

componentei civile este exprimată, așa cum se arată în cercetare, ca dorința de “a fi asemeni Europei”, unele dintre componentele naționale/culturale și religioase fiind consolidate în măsura în care țara este dispusă să tolereze diferite sancțiuni.

În concluzie, atunci când transnaționalitatea întâlnește identitatea națională, ea este definită pe baza înțelegerii, atât de către Comitetul Olimpic Internațional, cât și de Israel a ceea ce înseamnă “terenul de joc” în care ambele funcționează și pe baza flexibilității necesare pentru menținerea și dezvoltarea cooperării dintre acestea. Activitățile continue ale Comitetului Olimpic Internațional în comun cu guvernele și organizațiile internaționale creează o interacțiune și un dialog între valorile universale ale organizației și valorile naționale ale organismelor membre. Ca urmare a acestei interacțiuni, valorile universale intră în comunitatea sportivă și în unele cazuri se revarză chiar și în zonele și sectoarele din afara sistemului sportiv. În acest fel, sportul și, în special, Mișcarea Olimpică contribuie și influențează încorporarea valorilor transnaționale în componente ale identității naționale. Simultan și în paralel, are loc un proces de asimilare și integrare a valorilor suplimentare în raport cu valorile olimpice care afectează identitatea transnațională. Atâta timp cât importanța Jocurilor Olimpice și a evenimentelor sportive internaționale este menținută în ochii statelor lumii, acestea vor continua să participe pe acest teren de joc și, ca atare, rolul sportului devine unul dintre parametrii care definesc identitatea transnațională.

IV.2 Concluzii de ordin teoretic: Un nou construct pentru înțelegerea rolului pe care îl joacă sportul în definirea identității transnaționale

La nivel conceptual, rezultatele desprinse din analiza cazului Statului Israel în prezenta cercetare permit conturarea unei înțelegeri bazate pe dovezi și a unui model care explică, la nivel teoretic, procesul de definire a identității transnaționale.

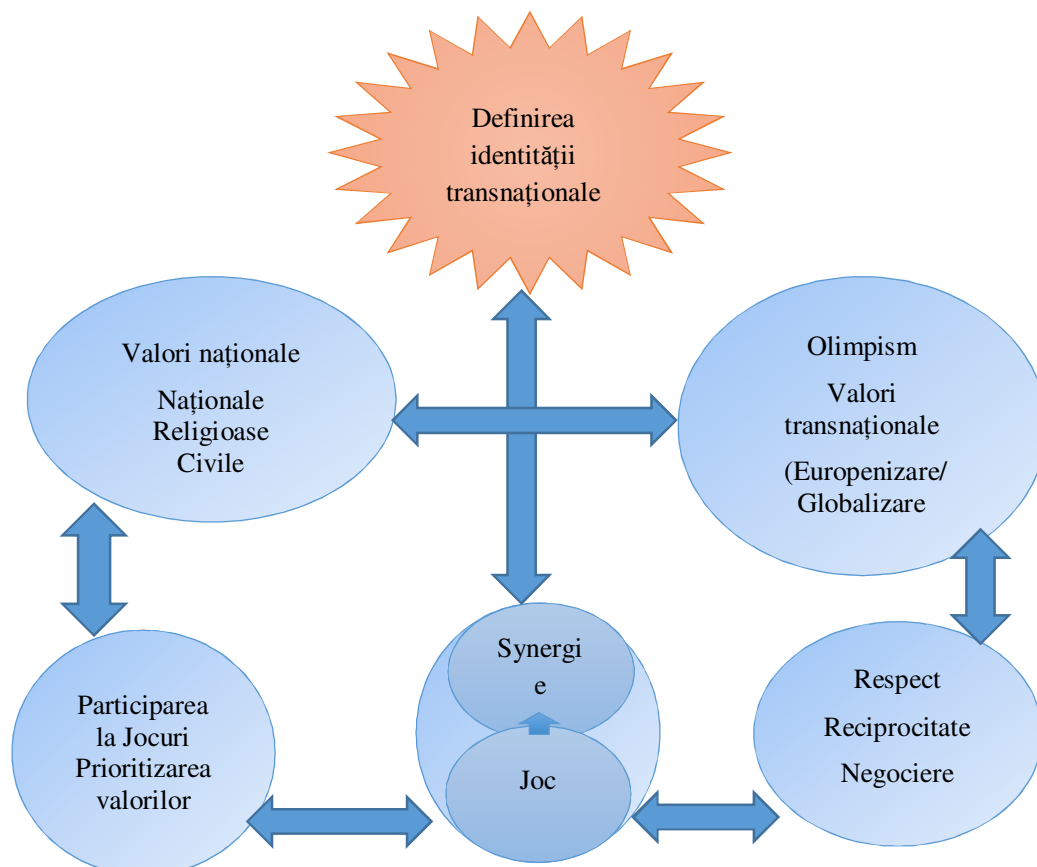

Figura 2: Definirea Identității Transnaționale prin intermediul sportului – Modelul SDTI

Modelul SDTI demonstrează că valorile olimpice sunt, de fapt, valori transnaționale bazate pe valorile culturale occidentale, care existau deja la momentul când a fost înființată Mișcarea Olimpică și la care au fost adăugate și alte valori, începând cu finele secolului XX și globalizarea valorilor, de asemenea, un produs occidental.

Comitetul Olimpic Internațional a creat un teren de joc, a stabilit că regulile jocului ar trebui să se bazeze pe valorile sale și a invitat jucători naționali să vină și să joace. Scopul jocului constă în răspândirea filosofiei olimpice la nivelul jucătorilor naționali și, desigur, în consolidarea existenței sale pe termen lung, aceasta trebuind să permită cât mai multor jucători să rămână pe teren și să joace. Prin urmare, Comitetul Olimpic Internațional a înțeles că trebuie să acorde prioritate valorilor sale, să acorde respect și să accepte numeroasele culturi ale jucătorilor naționali, prin negocieri și pe baza dorinței de reciprocitate. Jucătorii naționali vin pe teren cu valori legate de identitatea lor statală, format din identitatea religioasă, identitatea națională/culturală, identitatea

suverană și identitatea civilă, punctele forte ale fiecăreia fiind cunoscute în prealabil.

Jucătorii naționali doresc să se pășească pe terenul olimpic de joc și este important pentru ei să o poată face. Întrucât sunt cunoscute regulile jocului, ei înțeleg că trebuie să fie flexibili cu privire la valorile naționale și deschiși la posibilitatea ca acestea să fie influențate de valorile transnaționale olimpice. Prin urmare, jucătorii naționali se trec prin procesul de a-și clarifica poziția și valorile și își prioritizează propriile valori, înțelegând care dintre acestea pot fi flexibile și care nu. Aceste procese paralele – ale Comitetului Olimpic, pe de o parte, și ale jucătorilor naționali, pe de altă parte – sunt caracterizate de sensibilitate culturală, flexibilitate, dialog, negocieri și reciprocitate. Nevoia Comitetului Olimpic de a maximiza numărul țărilor participante se poate armoniza cu nevoia țărilor de a participa la joc. Astfel, relațiile reciproce mutuale creează o sinergie care promovează definirea identității transnaționale.

Sinergia dintre valorile transnaționale olimpice și valorile statelor se produce pe terenurile sportive ca urmare a înțelegerii, persuasiunii, sau “forțării mâinii”. Rezultatele acestei sinergii permit promovarea definirii identității transnaționale și creează o atmosferă de jocuri cultural sensibile, multinaționale.

Această influență a sportului nu reprezintă un eveniment unic, ci o parte a unui proces care influențează și redefiniște identitatea transnațională, precum și identitățile naționale.

Prin urmare, concluziile prezentei cercetări permit construirea unui model aplicat, fezabil, etic, pentru a prezice nivelul de conflict care ar putea rezulta la întâlnirea dintre valorile naționale și cele transnaționale. Tabelul 6 și Figura 3 prezintă acest model.

Tabelul 7: Model privind tipurile de conflict și intensitatea acestora

Motivele și intensitatea conflictului				
Profesional	Slab	Mediu	Puternic	Slab
Organizațional	Slab	Mediu	Mediu	Puternic
Moral/Etic	Cel mai slab	Slab	Slab	Mediu
	Identitatea civilă	Identitatea suverană	Identitatea națională	Identitatea religioasă

Definiții

Axa orizontală cuprinde componentele identității Statului Israel în ordinea crescătoare a intensității acestora, de la stânga la dreapta:

- **Identitatea civilă:** valori identice cu valorile civilizației occidentale, cum ar fi egalitatea, dorința de pace, demnitatea umană și libertatea, non-discriminarea, etc. Acestea pot fi considerate valori transnaționale.
- **Identitatea suverană:** valorile care definesc modul în care statul este condus pe teritoriul său. Aceste valori sunt traduse în legile făcute de instituțiile parlamentare alese de popor în cadrul unor alegeri democratice (autoritatea legislativă), punerea lor în aplicare de către guvern (autoritatea executivă), sub supravegherea și controlul instanțelor (autoritatea judecătorească). Aceste valori asigură autonomia și protecția împotriva interferențelor din exterior.
- **Identitatea națională/culturală:** valorile care definesc caracterul social și statal prin simboluri (steagul/imnul) și “memoria colectivă” (“de la Holocaust la Resurrecție”, “toată lumea este împotriva noastră”, “dreptul nostru și datoria noastră de a ne apăra”).
- **Identitatea religioasă:** în cazul Israelului, această componentă intră în identitatea națională/culturală prin definirea iudaismului atât ca religie, cât și ca națiune. Israelul este statul poporului evreu și nu prezintă o separare a religiei de stat.

Axa verticală include straturile care caracterizează identitatea Mișcării Olimpice, în ordinea forței, de jos în sus:

- **Stratul etic/moral:** valori care nu sunt legate direct de sport, dar pe care Mișcarea Olimpică se străduiește, prin sport, să le răspândească în lume. Pacea între națiuni și culturi, fraternitatea și solidaritatea între oameni și traiul în armonie cu mediul.
- **Stratul organizațional:** valori legate de exteriorul “câmpului de joc”, cum ar fi autonomia sportivă, inițiativele universale, libertatea de organizare,

libertatea de circulație, libertatea presei.

- **Stratul profesional/sportiv:** valori legate de “ câmpul de joc” în sine: dreptul de a participa la sport cu egalitate deplină cu ceilalți jucători, fără nici o discriminare de orice fel, neimpunerea embargoului sportiv și respectarea atmosferei de fair play.

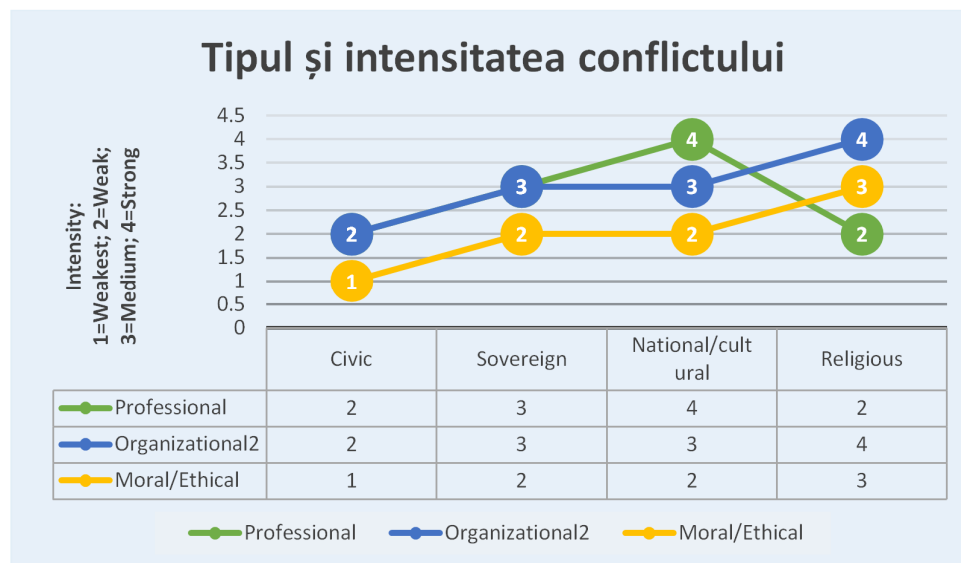

Figura 3: Tipul și intensitatea conflictului

Figura 3 poate fi utilizată pentru a anticipa unde ar putea exista conflicte și pentru a evalua intensitatea acestora. În cazul Statului Israel, de pildă, există o șansă mică de conflict la nivel etic/moral, care se încadrează în zona identității civile, iar dacă acest conflict ar exista, intensitatea acestuia ar fi minimă – de exemplu, privind libertatea de exprimare și a presei. În schimb, în cazul în care conținutul nivelului profesional și/sau organizatoric afectează zone ale identității naționale și, mai important, ale identității religioase, vor apărea conflicte puternice, care în unele cazuri pot determina țara să renunțe la participare. De exemplu, sfințenia Zilei ispășirii nu reprezintă o valoare flexibilă. În concluzie, cu cât sunt mai mici șansele de conflict, cu atât devine mai mare capacitatea organizațiilor sportive de a influența zonele în care interacționează valorile naționale și transnaționale.

IV.3 Implicații practice și recomandări

Comitetul Olimpic Internațional, care este un jucător în arena relațiilor internaționale și are o identitate transnațională, este în permanentă și constantă interacțiune cu 205

Comitete Olimpice naționale și, prin acestea, cu guvernelor țărilor respective, fiecare dintre acestea având propria identitate națională. În timpul acestei interacțiuni, identitățile diferite se influențează reciproc și sunt influențate reciproc ca urmare a activităților lor comune în arena internațională sportivă. Pentru a permite ca sinergia identităților să se mențină, toți participanții trebuie să își demonstreze disponibilitatea de a accepta efectele celorlalte identități fără a periclita caracteristicile fundamentale ale propriilor lor identități. În acest sens, recomandările noastre sunt prezentate mai jos.

IV.4 Limitele cercetării

Paradigma de cercetare utilizată în prezenta cercetare a fost calitativă și am ales un studiu de caz ca modalitate de a răspunde la întrebarea de cercetare prin intermediul interviurilor în profunzime și al analizei de documente ca instrumente de cercetare.

Întrucât avantajele și dezavantajele acestora au fost discutate în detaliu în capitolul privind metodologia cercetării, mai jos sunt expuse doar principalele limite mai relevante ale cercetării:

- Prezenta cercetare a examinat o realitate subiectivă, polifațetată și modul în care este percepută de către participanți. Limbajul utilizat în cercetare a fost informal și definițiile au fost adaptate la procesul de cercetare și la personalitatea cercetătorului.
- Există o interacțiune între cercetător și subiectul investigat și, în pofida tuturor eforturilor, o conștientizare a problemei, fiind posibil ca vocea cercetătorului, dificil de separat de subiect, să poată fi auzită.

IV.5 Contribuția prezentei cercetări la cunoaștere

Cele mai multe cercetări în domeniul relațiilor internaționale care s-au ocupat de sport și evenimentele sportive internaționale s-au concentrat, de preferință, pe stat și pe modul în care diferite țări au folosit și exploatat aceste evenimente pentru a promova interesele naționale și internaționale.

Prezenta cercetare examinează și analizează influența reciprocă dintre organizațiile

sportive internaționale și organizațiile sportive naționale și guvernamentale cu privire la rolul sportului în definirea identității transnaționale și clarificarea, uneori cu o reală schimbare de accent, a identității naționale. Contribuția la cunoașterea de ordin teoretic există întrucât prezenta cercetare a rezolvat un decalaj de cunoștințe în acest domeniu.

În prezentul studiu am arătat că Comitetul Olimpic Internațional nu este doar o organizație sportivă, ci și un jucător legitim în sfera relațiilor internaționale, scopul său fiind acela de a răspândi ideile olimpice prin intermediul sportului. Aceste idei olimpice, bazate pe valorile europene/occidentale, definesc identitatea transnațională a acestei organizații, dar și pe aceea a numeroase organizații internaționale, care sunt recunoscute ca jucători în arena internațională.

În prezenta cercetare am demonstrat că interacțiunea prin sport care există între Comitetul Olimpic Internațional, Comitetele Olimpice Naționale și guvernele țărilor respective determină IOC să acorde prioritate valorilor sale și să își modereze poziția. Această interacțiune expune IOC la influența exercitată de o diversitate de identități naționale. Acestea pot fi circumscrise sub umbrela a 5-6 civilizații bazate pe teoria expusă în anul 1966 de către Samuel Huntington.

În plus, modelul SDTI, care a fost dezvoltat în prezenta cercetare, arată că definirea și caracteristicile identității transnaționale sunt dinamice și deschise la influențe și că sportul joacă un rol important, la nivel național și internațional. Identitatea duală a sportului joacă un rol important în crearea glocalizării în arena națională, a cărei influență ajunge și în arena internațională. Întrucât acest model a fost dezvoltat pe baza rezultatelor desprinse din prezenta cercetare, este posibil să afirmăm că prezenta cercetare sugerează un model inovator pentru înțelegerea rolului și influenței sportului privind formarea identității transnaționale. Modelul prezintă un proces de interacțiune între identitatea națională și cea transnațională. Acest lucru este un proces în care două identități se influențează reciproc simultan. Astfel, prezenta cercetare este, de asemenea, inovatoare.

Acest model, sperăm, va ajuta la acoperirea golului existent în domeniul cunoașterii, ducând la înțelegerea importanței identității transnaționale, care reprezintă, la un moment dat, o civilizație dominantă, și procesele cu care acesta se confruntă pentru a interacționa cu numeroasele identități naționale la care este expusă în lumea actuală.

- Am dezvoltat un model original aplicat pe baza celui teoretic, prin care putem urmări punctele de fricțiune între identitățile specifice naționale și identitatea transnațională, prin caracterizarea conținutului unui conflict în plină dezvoltare și prin evaluarea intensității acestuia. Astfel, modelul SDTI aduce un plus la cunoașterea de ordin practic. Modelul se bazează pe trei ancore identificate și definite în prezenta cercetare
- Identitatea transnațională este dinamică și definițiile sale sunt corecte numai în prezent – la momentul în care a fost efectuată prezenta cercetare, această identitate avea valori occidentale.
- Sport, care are, la temelii, valori transnaționale, fiind, de fapt, un mijloc de consolidare a identității naționale, servește ca o etapă importantă în interacțiunea dintre transnațional și național și duce la crearea glocalizării.
- Prioritizarea valorilor naționale și transnaționale. Prioritizarea este dinamică și se modifică în funcție de preferințele politice naționale și de situațiile geopolitice. De aceea, acest model aplicat poate fi folosit ca ghid pentru factorii de decizie din organizațiile naționale sau internaționale, pentru a-i ajuta să înțeleagă problemele cu care ei vor trebui să se confrunte atunci când adoptă politica cu privire la găzduirea sau participarea la evenimente sportive internaționale.

IV.6 Direcții viitoare de cercetare

Influența sportului asupra schimbărilor ce survin în definirea identității transnaționale, identificată cu valorile europene/occidentale:

- Fenomenul de recrutare a sportivilor din țări diferite pentru a participa în ligile europene și în echipele naționale, precum și fenomenul de migrare din Orientul Mijlociu și din Africa și integrarea acestor imigranți în contexte ale sportului național din țările europene.
- “Migrația” de evenimente sportive internaționale de la începutul secolului XXI, cum ar fi Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale etc. , din Europa spre alte continente.
- Numărul și greutatea personalităților ne-europene din cadrul organizațiilor

sportive internaționale (ca decidenți, factori de influență și utilizatori) de la începutul secolului XXI.

BIBLIOGRAFIE

Cărți

- Al-Tauqi M., S (2003). *Olympic Solidarity: Global Order and the Diffusion of Modern Sport between 1961 to 1980*. Loughborough: Loughborough University
- Allison, L. (2002). Sport and Nationalism. In Coakley, J. and Dunning, E. (Eds.) *Handbook of Sports Studies*. London: Sage. pp. 344–355
- Anderson, B. (1983). *Imagined Communities*, London: Verso.
- Arnaud, P., Riordan, J. (1998). *Sport and International Politics*. London: London: Spon.
- Baddley, J. F. (1921). *Russia in the Eighties: Sport and Politics, etc.*, Longmans & Co: London.
- Bairner, A. (2001). *Sport, Nationalism and Globalization*, Albany, NY: SUNY Press.
- Bale, J. and Maguire, J. (1994). *The Global Sports Arena*, London: Frank Cass.
- Bar-Eli, M. Zimri, A. (2002). National Sport Policy in Israel. In: Kaufman, H. Harif, H. (Eds). *Body and Sport Culture in Israel in the 20th Century*. Yad Ben Zvi and Wingate Institute pp, 281-298 (În ebraică)
- Barnett, M. N.; Finnemore, M. (2004). *Rules for the World: International Organizations in Global Politics*, Cornell University Press, ISBN 978-0-8014-8823-8
- Barney, R. K., Wenn S. R., and Martyn S. G. (2002). *Selling the Five Rings: The International Olympic Committee and the Rise of Olympic Commercialism*. Salt Lake City, UT: The University of Utah Press.
- Basch, Linda; Glick Schiller, Nina & Szanton Blanc, Cristina (1994) *Nations Unbound: Transnational Projects, Postcolonial Predicaments and Deterritorialized Nation-States*, Amsterdam: Gordon and Breach.
- Beacom, A. (2012). *International Diplomacy And The Olympic Movement: The New Mediators*. New York: Palgrave Macmillan.
- Ben-Porat, A. (2002). *From Game to Commodity: Football in Israel 1948–1999*. Ben-Gurion Research Center, Sede Boqer Campus: Ben-Gurion University of the Negev Press (în ebraică).
- Binfield, J.C. Stevenson, J. (1993). *Sport, Culture and Politics*. Sheffield: Sheffield Academic Press
- Bryman, A. (2012). *Social Research Methods*. Oxford University
- Burchill, et al. (Eds.) (2005) *Theories of International Relations*, ediția a treia, Palgrave.

Cantelon, H. A. (1972). *The Political Involvement in Sport in the Soviet Union*. [S.I.]: Canada: University of Alberta.

Carrington, B. (2010). *Race, Sport and Politics: the Sporting Black Diaspora*. London: Sage.

Castells, M. (1996). *The Rise of the Network Society*, Oxford, UK: Blackwell.

Cha, V. D. (2009). *Beyond the Final Score: the Politics of Sport in Asia*. New York: Columbia University Press.

Chalip, Laurence (1996). Critical Policy Analysis in Sport: The Illustrative Case of New Zealand Sport Policy Development. *Journal of Sport Management* 10: 310–324.

Chalip, L., Johnson, A. and Stachura, Lisa (Eds.) (1996). *National Sports Policies*. Westport, CT: Greenwood.

Chandler, D.(2010). *International Statebuilding – The Rise of the Post-Liberal Paradigm*. Abingdon, Oxon: Routledge.

Charamaz, K. (2001). Qualitative interview and grounded theory analysis. In: Gubrin, J. & Holstein, J. (Eds.), *Handbook of Interview Research; Context and Methods*.

Chase, S.E.,(2005). Narrative Inquiry: Multiple lenses, approaches and voices. In NK Denzin & Y.S Lincoln (Eds). *The Sage Handbook of Qualitative Research(edifiția a treia)* pp. 651-679. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

Coakley, J. and Dunning, E. (2002). *Handbook of Sports Studies*. London: Sage.

Coakley, J. (2003). *Sport in Society: Issues and Controversy*. New York: Mosby.

Coghlan, J. (1990). *Sport and British Politics since 1960*. London: Falmer,

Collins, J. Hussey, R. (2009). *Business Research: A Practical Guide for Undergraduate and Postgraduate Students*, N.Y: Palgrave.

Cornelissen, S. (2012). Our struggles are bigger than the World Cup: Civil activism, state-society relations and the socio-political legacies of the 2010 FIFA World Cup', *British Journal of Sociology* 63(2): 328–48.

Cox, R.W. 1986 'Social Forces, States, and World Orders: Beyond International Relations Theory', with a Postscript (1985), in R.O. Keohane (ed.) *Neorealism and its Critics*. New York: Columbia University Press

Cronin, M. (1999). *Sport and Nationalism in Ireland: Gaelic Games, Soccer and Irish Identity since 1884*. Dublin: Four Courts Press.

Creswell, J.W. (2012). *Research Design: Qualitative & Quantitative Approaches*. Sage Publications. Thousand Oaks, Sage

Davakos, Haralambos D, (1985). *Politics during the formative and initiative years of the Olympic Games: 1883-1896*. Springfield College.

- Dayan, D. and Katz, E. (1992). *Media Events: The Live Broadcasting of History*, Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.
- Denzin, N.K. & Lincoln, Y.S. (2011). *The Sage Handbook of Qualitative Research*. Sage Publications.
- Deutch K.W., (1968). *The Analysis of International Relations, Englewood Cliffs NJ Prentice Hall*
- Dine, P. & Crasson, S. (Eds),(2010) *Sport, Representation &Evolving Identities*, Peter Lang, Bern Switzerland
- Dunning, E. (1971). *Sociology of Sport: Selections of Readings*, London,
- Dunning, E. (1999). *Sport matters: sociological studies of sport, violence, and civilization*. London New York: Routledge
- Dunning, E. Dominic, M. (2003). *Sport: critical concepts in sociology*. London New York: Routledge
- Dushnick, L. And Tzabar Ben-Yehoshua, N. (2001). In: Sabar Ben-Yehoshua, N. (2001). *Genres and Traditions in Qualitative Research*. Lod: Dvir (În ebraică)
- Dyreson, M. (2008). *Crafting Patriotism for Global Dominance: America at the Olympics*. London: Routledge
- Eisenstadt, S.N. 1967. *Israeli Society*. New York: Basic.
- Espy, R. (1981). *The politics of the Olympic Games: with an Epilogue 1976-1980* Berkeley; London: University of California Press.
- Fontana, A. & Frey, J.H. (2000). The interview: from structured questions to negotiated text. In Denzin, N.K. & Lincoln, Y.S. (Eds.), *Handbook of Qualitative Research*. Sage Publications
- Friedman,T.(2000). *The Lexus and the Olive Tree*. U.S.A: Macmillan
- Fukuyama, F. (1992). *The End of History and the Last Man*. LeEds., UK: Penguin Books
- Galily Y., (2003). *High Five: The Local, the Global, the American and the Israeli Sport on Television*, Media in Transition 3rd International Conference, Massachusetts Institute of Technology (MIT), Cambridge, MA, 2–4 May 2003.
- Galily Y. & Ben-Porat, A. (2009). *Sport, Politics and Society in the Land of Israel: Past and Present*. London: Routledge.
- Geertz, C. (1973). *The Interpretation of Culture*. New York: Basic Books, Inc. Publishers.
- Giulianotti, R. and Robertson, R. (Eds.) (2007a), *Globalization and Sport*, Oxford: Blackwell.

- Gasparini, W. & Cometti, A.(Eds)(2010) *Sport Facing the test Of Cultural Diversity, Integration and Intercultural Dialogue in Europe*, Council of Europe Publishing.
- Giulianotti, R. and Robertson, R. (2009). *Globalization and Football*, London: Sage.
- Glick Schiller, N., Basch, L., & Blanc Szanton, C. (1992). *Towards a Transnational Perspective on Migration: Race, Class, Ethnicity And Nationalism Reconsidered*, New York: New York Academy of Sciences.
- Groom, A.J.R. & Light, M., (Eds.) (1994). *Contemporary International Relations: A Guide to Theory*. London: Cassel
- Griver, S. (1999). *Sports in Israel—An Overview*. Jerusalem: Ministry of foreign affairs. Downloaded by [Hebrew University] at 01:03 02 July 2014 144
- Guttman, A. (1978). *From Ritual to Record: The Nature of Modern Sport* New York: Colombia University Press
- Guba, E.G. & Lincoln, Y.S. (2005). Paradigmatic controversies, contradictions, and emerging confluences. In: Denzin, N.K. & Lincoln, Y.S. (Eds.). *The Sage Handbook of Qualitative Research*. Sage Publications
- Haas, E. B. (1964). *Beyond the Nation-State: Functionalism and International Organization*. Stanford University Press
- Habermas, J. (1989) *The Structural Transformation of the Public Sphere:An Inquiry into a Category of Bourgeois Society*, Cambridge: MIT Press.
- Habermas, J. (1992). Further Reflections on the Public Sphere. In: Calhoun, C. (Ed.) *Habermas and the Public Sphere*, Cambridge: MIT Press.
- Habermas, J. (2001). *The Postnational Constellation*, Cambridge: Polity
- Hargreaves, J. (2000). Freedom for Catalonia: Catalan Nationalism, Spanish Identity and the Barcelona Olympic Games. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hoberman, J. M., (1986). *The Olympic Crisis: Sport, Politics, and the Moral Order*. New Rochelle, N.Y: A D Caratzas.
- Hargreaves, J. (2000). *Heroines of Sport: The Politics of Difference and Identity*. London: Routledge.
- Harif, H., (2002). Sports and Foreign Policy; Israel and the boycott of the Moscow Olympic Games, *Sports and Body Culture in Israel in the 20th Century*, Wingate Institute.
- Harif, H.,(2011). *Zionism of Muscles*, Jerusalem: Yad Izhak Ben-Zvi
- Hegel, G.W.F. (1967) [1821] *Philosophy of Right*, Oxford: Oxford University Press.
- Henry, I. (2001). *The Politics of Leisure Policy*. 2nd Ed. London: Palgrave.
- Hirschman, A. O. (1970). *Exit, Voice and Loyalty*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.

- Hill, C. R. (1996). *Olympic Politics: Athens to Atlanta, 1896-1996* [2nd ed.] Manchester: Manchester University Press.
- Hix, S. (2006). *The Political System of the European Union*, New York: Palgrave Macmillan.
- Horowitz, D. and Lissak, M. (1978). *Origins of the Israeli Polity*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Horowitz, D. and Lissak, M. (1989). *Trouble in Utopia*. Albany, NY: SUNY Press.
- Houlihan, B. (1994). *Sport and International Politics*. London: Harvester Wheatsheaf.
- Houlihan, B. (1997). *Sport, Policy, and Politics: a Comparative Analysis*. London: Routledge.
- Houlihan, B. (2000). Politics and Sport. In: Coakley, J. and Dunning, E. (Eds.) *Handbook of Sports Studies*. London: Sage
- Houlihan, B. (2002). *The Politics of Sports Development: Development of Sport or Development through Sport?* London: Routledge.
- Houlihan, B. (2003). *Sport in Society: An Introduction*. London: Sage.
- Huntington, S. (1997). *The Clash of Civilizations and the Re-making of the World Order* (London: Simon & Schuster, 1997).
- Huntington, S.P (1996). *The Clash of Civilizations*. New York: Simon & Schuster.
- Hwang, T. (2003). *Sport, Post-Colonialism and Modern China*. Unpublished PhD thesis, University of Stirling, UK.
- International Council for Health, Physical Education and Recreation (World Congress, 1984) *Sport and politics: proceedings of the 26th ICHPER world congress 1983*. Vol 2. Netanya: Emmanuel Gill Publishing House, Wingate Institute for Physical Education and Sport.
- Israel, S. (2003). The story of sport in Israel. In: Bruner, G. (Ed.). *100 years of Zionism*. Jerusalem: Ministry of Education/Department for Jewish Zionist Education.
- Hart-Davis, D. (1986). *Hitler's Games: the 1936 Olympics*. London: Century.
- Jarvie, G. (1993). Sport, Nationalism and Cultural Identity. In Lincoln A. (Ed.), *The Changing Politics of Sport*. Manchester, UK: Manchester University Press. pp. 58–83.
- Jarvie, G. and Walker, G. (1994). *Scottish Sport in the Making of the Nation: Substitutes and Ninety-Minute Patriots?* Leicester, UK: Leicester University Press
- Jarvie, G. (2003). *Internationalism & Sport in the Making of Nations Identities: Global Studies in Culture & Power*, Routledge, Taylor & Francis group)

- Jones, S. (1988). *Sport, Politics and the Working Class*. Manchester, UK: Manchester University Press.
- Jones, R. and Armour, K. (2002). *Internationalism and Sport in the Making of Nations. Theory and Practice*. UK: Longman. pp. 83–96.
- Kacen L. & Krummer-Nevo, M. (2010). *Analyzing Data in Qualitative Research*. Beer-Sheba, Ben Gurion University (În ebraică).
- Kaldor, M. (2003). *Global Civil Society*, Cambridge: Polity.
- Kanin, D. (1981). A Political youth of every country. *History of the Olympic Games* (Boulder: Westview Press, 1981 (p. 45)
- Kaufman, H. and Harif, H. (2002). The Israeli Sport towards the 21th Century. In: Kaufman, H. and Harif, H. (Eds.), *Physical Culture and Sport in Israel in the Twentieth Century*, Jerusalem: Yad Ben-Zvi (în ebraică).
- Kaufman, H. and Harif, H. (Eds.) (2002). *Physical Culture and Sport in Israel in the Twentieth Century*. Jerusalem: Yad Ben-Zvi (în ebraică).
- Keane, J. (2003). *Global Civil Society?* Cambridge: Cambridge University Press.
- Kimmerling, B. (1985). *The Interrupted System: Israeli Civils in War and Routine Times*. New Brunswick, NJ: Transaction.
- Kostakopoulou, T.(2006). Security Interest, Policy and Judicial Cooperation. The Institutions of the European Union, edited by J, Peterson and M. Shackleton. New York: Oxford University Press
- Kruger, A. and Riordan, J. (1996). *The Story of Worker Sport*. UK: Human Kinetics.
- Kruger, A. & Murray, W. (2003). *The Nazi Olympics: Sport, Politics, and Appeasement in the 1930s*. Urbana, Illinois: University of Illinois Press.
- Lanfranchi, P. & Taylor Matthew (2001). *Moving with the ball: the migration of professional footballers*, Palgrave Macmillan
- Langley, A. (1989). *Sport and Politics*. Hove: Wayland.
- Lapchick, R. E. (1975). *The Politics of Race and International Sport: the Case of South Africa*. Westport, Conn: Greenwood Press.
- Larson, James F, (1986). *Global Television and the Politics of the Seoul Olympics*. Boulder, Colorado. Oxford:
- Lehman-Wilzig, S.N. (1992). *Wildfire: Grassroots Revolts in Israel in the Post-Socialist Era*. Albany, NY: SUNY Press.
- Levermore, R. and Budd, A. (2004). *Sport and International Relations: An Emerging Relationship*. London, UK: Taylor & Francis

- Lieblich, A. (1996). Some unforeseen outcomes of conducting research with people of one's own culture. In: Josselson, R. (Ed.) *Ethics and Process in the Narrative Study of Lives* (pp. 172-186). Thousand Oaks, C.A: Sage.
- Lieblich, A. Shachar, E. Krummer-Nevo, M. Lavie-Ajai M. (Eds.) (2008). Ethical Considerations in Narrative Research – Issues, Thoughts and Reflections *The Third Israeli Conference of Qualitative Research*, Ben Gurion University (În ebraică)
- Liu, H. (2003). (2003). *State, Sport and Politics: Sport Policy in Republic of China/Taiwan 1973-2002, through a Strategic Relations Approach*. Loughborough: Loughborough University, 2003.
- Lincoln, A. (1993). *The Changing Politics of Sport*. Manchester: Manchester University Press.
- Lincoln, A. (2005). *The Global Politics of Sport: the Role of Global Institutions in Sport*. London: Routledge.
- Lincoln, Y.S. & Guba, E.G. (1985). *Naturalistic Inquiry*. Beverley Hills: Sage Publications.
- Mantzavinos, C. (2001). *Individuals, Institutions and Markets*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mantzavinos, C., North D., and Shariq S. (2004). Learning, institutions and economic performance. *Perspectives on Politics 2*: 75–84. Downloaded by [Hebrew University] at 01:03 02
- Markovits, A. S. and Rensmann, L. (2010). *Gaming the World: How Sports Are Reshaping Global Politics and Culture*. Princeton, NJ: Princeton University Press
- Mason, J. (1996). *Qualitative Research*, London: Sage. Lowe, D.B. Kanin and Strenk (eds.) (1978) *Sport and International Relations*, Champaign, IL
- Maykut, P. & Morehouse, R. (1994). *Beginning Qualitative Research: A Philosophic and Practical Guide*. London: The Flamer Press.
- Maguire, J. & Falcous, M. (Eds)(2011) *Sport and Migration-Borders, Boundaries and Crossing*, Routledge, Oxford
- Maguire, J. (1999). *Global Sport: Identities, Societies and Civilizations*. Cambridge: Polity Press.
- McCrone, D. (2000). National identity. In Geoff Payne, (Ed.) *Social Divisions*, London: Palgrave. pp.155–133.
- Macfarlane, N. (1986). *Sport and Politics: a World Divided*. London: Willow Books.
- McIntosh, Peter 1987. *Sport in Society*. London: West London.
- Mearsheimer, J. (2001). *The Tragedy of Great Power Politics*. New York: W.W. Norton & Company.

- Migdal, J. (2001). *Through the Lens of Israel: Explorations in State and Society*. Albany, NY: SUNY Press
- Miller, D. (2012). *The Official History of the Olympic Games and the IOC: Athens to London, 1894-2012*. Mainstream Publishing
- Miller, T., Lawrence, G., McKay, J., and Rowe, D. (2001). *Globalization and Sport*, London: Sage.
- Mitrany, D. (1933). *The Progress of International Government*. London: G. Allen & Unwin
- Mitrany, D. (1975). *The Functional Theory of Politics*. New York: St. Martin's Press. 1975.
- Naul,R.(2008). Olympic Education. Meyer & Meyer. UK
- Nielsen Co. (2008). *The Final Tally – 4.7 Billion Tunes in to Beijing 2008 – More Than Two in Three People Worldwide: Press Release*, 5 September, Hong Kong: The Nielsen Company
- Niskanen, W. A. (1971). *Bureaucracy and Representative Government*. New York: Aldine-Atherton.
- Nixon, H. L. (2008). *Sport in a Changing World*. London: Paradigm Publishers.
- North, D. (1990). *Institutions, Institutional Change and Economic Performance*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nye, J.S. (1990). *Bound to Lead: The Changing Nature of American Power*. Basic Books, New York
- Nye J.S. (2004). *Soft Power: The Means to Success in World Politics*. Public Affairs Perseus Book Group.
- Orwell G. (1954). *The Sporting Spirit*. First published: Herald Tribune, December 1954, GB, London.
- Pateman, C. (1970). *Participation and Democratic Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Patton, M.Q. (2002). *Qualitative Research and Evaluation Methods*. 3rd Ed. Sage Publications: New York.
- Peppard, V. (1993). *Playing Politics: Soviet Sport Diplomacy to 1992 Greenwich, Conn*; London: JAI Press.
- Puscas V, (2006). *European Negotiations. A Case Study: Romanian Accession to the European Union*. Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, Romania
- Putnam, R. (1994). *Making Democracy Work*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Reid, I. and Jarvie, G. (2000). Sport, Nationalisms and their futures. In Jarvie, G. (Ed.), *Sociology of Sport*: Downloaded by [Hebrew University] at 02:02 02 July 2014

Reinharz, S.(1992) *Feminist Methodology in Social Research*. Oxford University, New York, N.Y

Reus-Smit (2002), Christian. “Constructivism” in *Theories of International Relations*, Scott Burchill and others. Basingstake: Palgrave,

Reznik, S. (2002). Beitar: Sport and politics in a split society. In: Kaufman, Haim and Harif, Haggai (Eds.) *Physical Culture and Sport in Israel in the Twentieth Century*. Jerusalem: Yad Ben-Zvi (în ebraică).

Riordan, J. (1977). *Sport in Soviet Society: Development of Sport and Physical Education in Russia and the USSR*. Cambridge: Cambridge University Press.

Riordan, J. (1991). *Sport, Politics and Communism*. Manchester: Manchester University Press.

Riordan, J., Kruger, A. (1999). *The International Politics of Sport in the Twentieth Century*. London: Spon.

Robertson, R. (1992). *Globalization: Social Theory and Global Culture*, London: Sage.

Robertson, R. (1995). Glocalization: Time-Space and Homogeneity-Heterogeneity in Featherstone, M. Lash, S. and Robertson, R. (Eds.). *Global Modernities*, London: Sage.

Robinson, W. I. (2004). *A Theory of Global Capitalism: Production, Class, and State in a Transnational World*. The John Hopkins University Press

Sarantakes, N. E. (2011). *Dropping the Torch: Jimmy Carter, the Olympic Boycott, and the Cold War*. Cambridge: Cambridge University Press,

Savin-Baden, M. and Major, C.H. (2012). *Qualitative Research: The Essential Guide to Theory and Practice*. Routledge.

Seon-Jong, K. (1999). *Sport and Politics in the Republic of Korea*. London: University of Surrey

Senn, A. E., (1999). *Power, Politics and the Olympic Games* Champaign. Illinois; Leeds: Human Kinetics.

Spohn, W. Eder, K. (eds.) (2005). *Collective Memory and European Identity: The Effects of Integration and Enlargement* Aldershot: Hashgat

taming the wild. *Identities: Global Studies in Culture and Power* 9: 445–469. *State Auditor Report* 2006. Jerusalem: The Government of Israel

Shaikin, B. (1988). *Sport and Politics: the Olympics and the Los Angeles Games*. London: Praeger.

- Sorek, T. (2002). The Islamic soccer league in Israel: Setting moral boundaries by taming the wild. *Identities: Global Studies in Culture and Power* 9: 445–469. *State Auditor Report* 2006. Jerusalem: The Government of Israel
- Sorek, T. (2007). *The Integrative Enclave: Arab Soccer in a Jewish State*. Cambridge: Cambridge University Press
- Simri, U.(2000). The Genesis of International Sports, Polidoro, J.R. (ed.), *Sport and Physical Activity in the Modern World*, Boston, MA,
- Stake, R.E. (1995).*The Art of Case study Research*. London: Sage Publications.
- Stake, R.E. (2005). Qualitative case studies. In: Denzin, N.K. & Lincoln, Y.S. (Eds.). *The Sage Handbook of Qualitative Research*. Sage Publications.
- Stiglitz, J. (2003). *Globalization and its Discontents*. U.S.A: Norton Paperback
- Strauss, A. & Corbin, J. (1990). *Basics of Qualitative Research: Grounded Theory Procedures and Techniques*. London: Sage Publications.
- Sutcliffe, P. W. (1987). *The Structure and Political Significance of Sport in the German Democratic Republic*. Bradford: University of Bradford.
- Taylor, P. (2004). *Jews and the Olympic Games: the Clash between Sport and Politics*. Brighton: Sussex Academic
- Taylor, M. (2006). Global players? Football, migration and globalization, 1930-2000, in *Historical Social Research* 31, No. 1, 2006
- Tomlinson, A. Christopher, Y. (2006). *National Identity and Global Sports Events: Culture, Politics, and Spectacle in the Olympics and the Football World Cup*. New York: State University of New York.
- Tomlinson, A. & Young, C. (2006). *National Identity and Global Sports Events: Culture, Politics, and Spectacle in the Olympics and the Football World Cup*. New York: State University of New York.
- Troby, E. (1980). *Munich, Montreal and Moscow: a Political Tale of Three Olympic Cities*. Hove: Crabtree.
- Troby, E. (1985). *Politics and the Olympics*. London: British-Soviet Friendship Society.
- Tzabar Ben-Yehoshua, N. (2001). *Traditions and Trends in Qualitative Research*. Lod: Dvir (În ebraică)
- Vamplew, W. and Stoddart, B. (1994). *Sport in Australia: A Social History*. Cambridge, UK: Cambridge University Press
- Wallace, I. (1988). *The Politics of International Sport: Games of Power*. New York: Foreign Policy Association

- Walter, G. (2006). *Berlin Games: How Hitler stole the Olympic dream*, Janklow & Nesbit U.K
- Waltz, K. (1979). *Theory of International Politics*, University of California, Berkeley
- Weber, C. (2004). *International Relations Theory. A Critical Introduction*, 2nd edition, Taylor & Francis,
- Weimar, D. and Aiden R. V. (1998). *Policy Analysis: Concepts and Practice*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Wiener, A. *European Integration Theory*. Oxford: Oxford University Press, 2004
- Wendt, A. (1999). *Social Theory of International Politics*, Cambridge University Press.
- Whannel, G. (2008). *Culture, Politics and Sport: Blowing the Whistle, Revisited*. London: Routledge.
- Wisker, G. (2007). *The Postgraduate Research Handbook*. Palgrave Macmillan.
- Yin, K. R. (1994). *Case Study Research Design and Methods*. Sage Publications.
- Zimri, U. (1985). *Sports and Body Culture in Israel*. Tel-Aviv: Beit Hatfutzot (în ebraică)
- Zimri, U., Tenenbaum, G. and Bar-Eli, M. (1996). The governmental sports policy of the state of Israel. In: Chalip, L. Johnson, A. and Stachura, L. (Eds.). *National Sports Policies*. London: Greenwood.

Reviste și surse media

- Alexander, J. (1993). The return to civil society. *Contemporary Sociology*, 22(6): 797–803.
- Allison, L., & Monnington T. (2002). Sport, prestige and international relations. *Government and Opposition*, 37(1), 106-134
- Almog, O. (1998). From conquering the mountain to conquering the goal – the revolution of professional sport in Israel. Yad Tabenkin the Research and Documentation Center of the United Kibbutz Movement. *Mifne Forum for Social Issues*, 23 pp. 32 – 38 (în ebraică).
- Alperovich, A. (2007). Israel's integration within the Olympic movement 1948-1951. in *Israel Affairs* 13(3) 2007 642-652
- Anderson, P. (2002). Internationalism: A Breviary. *New Left Review* 14: 5–25.
- Ben-Porat, A. (1998). The Commodification of Football in Israel. *International Review for the Sociology of Sport*, 33: 269–276.

Ben-Porat, G. and Ben-Porat, A. (2004). (Un)Bounded Soccer: Globalization and localization of the game in Israel. *International Review for the Sociology of Sport* 34: 421–436.

Bohman, J. (2004). Expanding dialogue: The internet, the public sphere and prospects for transnational democracy, *The Sociological Review*, 52(1): 131–55.

Brownell, S. (2012). Human rights and the Beijing olympics: Imagined global community and the transnational public sphere, *British Journal of Sociology* 63(2): 306–27.

Caldwell, G.(1982) International Sport and National Identity, *International Social Science Journal*,34(2):173-18

Castells, M. (2008). The new public sphere: Global civil society, communication networks, and global governance, *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1): 78–93.

Central Daily News 29 June 1999: 7.

Coaffee, J. and Murakami, W., D. (2006). Security is coming home: Rethinking scale and constructing resilience in the global urban response to terrorist risk, *International Relations*, 20(4): 503–17

Dar, M. (2004). And is There Time Left for Exercise? *Hayo Haya* 3: 5. (în ebraică)

Doyle, M.W. (1986). Liberalism and world Politics. *American Political Science Review*, Vol.80 No.4 December

Finnemore, M. (1996). *National Interests In International Society* (New York: Cornell University Press, (1996), pp. 6-7

Fraser, N. (2007). Transnationalizing the public sphere: On the legitimacy and efficacy of public opinion in a post-Eestphalian world, *Theory, Culture & Society*, 24(4): 7–30.

Galily, Y. (2007). Sport, politics and Society in Israel: The first fifty-five years. *Israel Affairs*, 13(3): 515–528.

Galily, Y. and Bar-Eli, Michael (2005). From Tal Brody to European champions: Early Americanization and the 'Golden age' of Israeli Basketball, 1965–1979. *Journal of Sport History* 32(3): 401–422.

Galily Y., Ronnie L., and Ben Porat, A. (2009). *The Playing Fields, Sport in Society in the Early 21th Century*. Raanana: The Open University of Israel.

Galily, Y. and Sheard, K. (2002). Cultural imperialism: The Americanization of Israeli basketball. *Culture, Sport, Society* 5: 55–78.

Giulianotti, R. and Robertson, R. (2007b). Forms of glocalization: Globalization and the migration strategies of Scottish football fans in north America, *Sociology*, 41(1): 133–52.

- Giulianotti, R. (2011). The sport, development and peace sector: A model of four social policy domains, *Journal of Social Policy*, 40(4): 757–76.
- Giulianotti, R. and Brownell S. (2012). Olympic and world Sport: making transnational society? *The British Journal of Sociology*.
- Giulianotti, R. and Robertson, R. (2012). Mapping the global football field: A sociological model of transnational forces within the world game, *British Journal of Sociology*, 63(2): 216–40.
- Green, M. (2005). Integrating Macro and Meso-level approaches: A comparative analysis of elite sport development in Australia, Canada and the United Kingdom. *European Sport Management Quarterly*, 5: 143–166.
- Haggerty, K. and Boyle, P. (2012). Planning for the worst: The Olympic games and precautionary governance, *British Journal of Sociology*, 63(2): 241–59.
- Hargreaves, J. (1992). Olympism and nationalism: Some preliminary Considerations, *International Review for Sociology of Sport*, 27(1)
- Harvey, J. (2002). Sport and citizenship policy: A shift toward a new normative framework for evaluating sport policy in Canada? *ISUMA: Canadian Journal of Policy Research*, 3 (online).
- Harvey, J., and Houle F. (1994). Sport, World Economy, Global Culture and New Social Movement. *Sociology of Sport Journal* 11: 337–355.
- Henry, I. and al-Mansour, T. (2008). The development of Olympic solidarity: West and non-west (core and periphery) relations in the Olympic world. *International Journal of the History of Sport* 25(3) pp. 355-369
- Henry, I. and Kuwano U. (2001). Political Ideology, Modernity and Sports Policy: A Comparative Analysis of Sports Policy in Britain and Japan. *Hitotsubashi Journal of Social Sciences* 332: 161–185.
- Hoberman, J. (1995). Toward a Theory of Olympic Internationalism. University of Texas at Austin *Journal of Sport History*, Vol. 22, No. 1 (Spring 1995)
- Horne, J. and Manzenreiter, W. (2006). An Introduction to the Sociology of Sports Mega-Events, *The Sociological Review* 54(2): 1–24.
- Houlihan, B. (1994). Homogenization, Americanization, and Creolization of sport: Varieties of globalization, *Sociology of Sport Journal*, 11: 356–75
- Houlihan, B. (2001). Citizenship, civil society and the sport and recreation profession. *Managing Leisure*, 3: 1–14.
- Houlihan, Barrie (2005). Public Sector Sport Policy: Developing a Framework for Analysis. *International Review for the Sociology of Sport* 40: 163–185.

- Kaufman, H. (1996a). The establishment of the Hapoel sport association. *Kathedra*, 80: 122–149 (în ebraică).
- Kaufman, H. (1996b). The nationality of the term muscle Judaism. *Bitnua* 3:261–282 (în ebraică).
- Kaufman, H. (1998). Zionist sports unions – From national sports to political sports. *Zmanim*, 63: 89–98 (în ebraică).
- Kaufman, H. and Bar-Eli, M. (2005). Processes which shaped sports in Israel during the 20th century. *Sport History Review*, 36: 179–192.
- McGovern, P. (2002). Globalization or internationalization? Foreign footballers in the English league. *Sociology*, 36 (1): 23–42.
- Merkel, U. (2009). Sport, politics and reunification: a comparative analysis of Korea and Germany. *International Journal of the History of Sport* 26(3) 406-428
- Mertes, T. (2002). Grass-roots globalism. *New Left Review*, 17: 101–112.
- Miller, G. and Terry M. (1983). Bureaucrats, legislators, and the size of government. *American Political Science Review* 77: 297–322.
- Mitrany, D. (1965). The Prospect of European Integration: Federal or Functional, *Journal of Common Market Studies*. Vol. 4 (2) pp. 119 – 147
- Mizrahi, S. and Meydani, A. (2003). Political participation via the judicial system: Exit, voice and Quasi-exit in Israeli society. *Israel Studies* 8: 118–138.
- Nevo, I. (2000). Sport institutions and ideology in Israel. *Journal of Sport and Social Issues* 24: 334–343.
- Reshef, N. and Paltiel, J. (1989). Partisanship and Sport: The unique case of politics and sport in Israel”, *Sociology of Sport Journal*, Vol. 6 (1989), pp. 305–318.
- Reshef, N. and Paltiel, J. (1993). Partnership and sport: The unique case of politics and sport in Israel. In: Yiannakis, A., McIntyre, T. and Melnick, M. (Eds.). *Sport Sociology: Contemporary Themes*. Dubuque, IA: Kendall/Hunt.
- Reid, I. and Jarvie, G. (2000). Sport, nationalisms and their futures. In *Sociology of Sport*: Downloaded by [Hebrew University] at 02:02 02 July 2014
- Redmond, G. (1986). *Sport and Politics*. Champaign, IL: Human Kinetics Publishers
- Reich, A. (1974). International understanding through sport. *US State Department Bulletin*. 70, 460-465
- Rowe, D. (2012). The bid, the lead-up, the event and the legacy: Global cultural politics and hosting the Olympics, *British Journal of Sociology*, 63(2): 285–305.
- Sam, M. and Jackson, S. (2004). Sport policy development in New Zealand: Paradoxes of an integrative paradigm. *International Review for the Sociology of Sport*, 39: 205–222.

Sarantakes, N.E. (2009). Moscow versus Los Angeles: the Nixon White House Wages Cold War in the Olympic Selection Process. *Cold War History* 9(1) 135-157

Surse online

Begg, Z. (2000). *What the Olympics Really Celebrate*. Accesabil la adresa <http://www.greenleft.org.au/back/2000/417/417p14htm>

[football.org.il](http://www.football.org.il)

Katwala, S. (2000). *The Crisis of Confidence in Global Sport*. Accesabil la adresa <http://www.observer.co.uk>

Katwala, S. (2002). *World Cup Influences Japanese in Variety of Ways*. Accesabil la adresa <http://www.fpcj.jp/e/shiryojb/0223.html>

MacDonald, M.N. and Hunter, D. (2012). *The discourse of Olympic Security: London* Published by: <http://www.sagepublications.com>

Moragas S., M. and Kennett, C. (2005). *Olympic Cities and Communication*, Barcelona: Centre d'Estudis Olímpics, Universitat Autònoma de Barcelona, http://olympicstudies.uab.es/pdf/wp085_eng.pdf (Accesat pe 22 mai 2011).

Official Website of the Olympic Movement. [http:// www.olympic.org](http://www.olympic.org) Accessed 21.02.2014

Ramsamy, S. (2002). *Olympic Values in Shaping Social Bonds and Nation Building at Schools*. Accesabil la adresa http://www.gov.za/Conf_Wshops_Events/Values/Sam_Ramsamy.htm

Robinson, W.I. (2011). *Global Capitalism Theory and the Emergence of Transnational Elites*. <http://crs.sagepub.com/content/38/3/349>.

Sunday Herald 1 octombrie 2000: 18.

Sunday Express, The 5 aprilie 2003: 11.

Times Higher, The 14 iunie 2002: 19.

www.cijm.org

www.eurolympic.org